

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 183/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 14, čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi a uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 17 NcCb/61/05 z 3. októbra 2005 (neskôr vedené pod sp. zn. 17 NcCb/31/05) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 1/07 z 30. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. mája 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 14, čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi a uzneseniami Krajského súdu Žilina (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 NcCb/61/05 z 3. októbra 2005 (neskôr vedené pod sp. zn. 17 NcCb/31/05) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Obo 1/07 z 30. januára 2007. V sťažnosti sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Na základe výzvy ústavného súdu zo 17. mája 2007 bola sťažnosť doplnená podaním sťažovateľa doručeným ústavnému súdu 4. júna 2007.

V sťažnosti sa okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ podal prehľadnú žalobu proti Slovenskej republike v zastúpení s MS SR, v sekundárnom zastúpení je Okresný súd v Žiline, ktorý sa nevenuje žalobám a spravodlivému konaniu, ale iba sa venuje brutálnym obštrukciám a mareniu základných ľudských práv sťažovateľa, ako je právo na súdnu ochranu podľa čl. 46, právo na právnu ochranu čl. 47 a právo na spravodlivé konanie bez zbytočných prieťahov Ústavy SR. Uvedenými súdmi je aj brutálne porušované právo garantované Ústavou SR čl. 46 ods. 3 - náhrada škody spôsobenej chybnými rozhodnutiami a chybným úradným postupom. (...)“

Sťažovateľ bol donútený podať žalobu dňa 31. 08. 2005, ktorú podal na Krajskom súde v Žiline, kde bola vedená pod sp. zn.: 17 NcCb/61/2005 o 64,500.000.- Sk plus trovy konania.

Justičná čakateľka Mgr. J. M. dňa 03. 10. 2005 rozhodla uznesením 17 NcCb/61/05 - konanie zastavila, z dôvodu, že súdne konanie musí predchádzať konanie o predbežnom prerokovaní nároku poškodeného príslušným orgánom.

Zo strany justičnej čakateľky došlo k chybnému rozhodnutiu v tom zmysle, že mala povinnosť vyzvať sťažovateľa o nápravu a doplnenie, a nemala právo okamžite konania zastaviť. Ide o svojvoľné rozhodnutie Mgr. M.

Sťažovateľ sa odvolal včas proti plevelnému uzneseniu dňa 16. 10. 2005. (...)

Vydaním uznesenia 17 NcCb/61/05 zo dňa 03. 10. 2005 bolo porušené právo podľa čl. 46 Ústavy SR - právo na súdnu ochranu. (...)

Napriek odvolaniu voči uzneseniu 17 NcCb/61/05 zo dňa 03. 10. 2005, odvolacie konanie neprebiehalo.

Krajský súd v Žiline vydal dňa 22. 11. 2006 ďalšie uznesenie 17 NcCb/31/2006-261

(iné číslo, predtým bolo sp. zn.: 17 NcCb/61/05!) keď KS ZA vyzval navrhovateľa - sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil žalobu o skutkové tvrdenie, či žalovaný nárok na náhradu škody uplatnil alebo neuplatnil na MS SR .

Túto výzvu mal KS ZA doručiť v roku 2005, teda došlo k zbytočným prieťahom od októbra 2005 do novembra 2006, po dobu 13 mesiacov. (...)

Sťažovateľ dňa 23. 03. 2007 mal doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 6 Obo/1/2007 zo dňa 30. 01. 2007 ktorým uznesenie KS ZA 17 NcCb/31 (61)/2006-261 potvrdzuje.

Týmto Najvyšší súd SR potvrdil výzvu vydanú KS ZA, ale z obsahu odôvodnenia to vyzera, že Najvyšší súd SR potvrdzuje zastavenie konania. (...)

Vôbec neexistuje dôvod na zastavenie konania 6 Obo/1/2007, pretože v spise sú dávno doložené žiadosti o predbežné prerokovanie každej veci 7 x. Ak v spise chýbajú, ide o machinácie so súdnym spisom s úsilím poškodiť sťažovateľa a zmariť jeho právo na náhradu škody, ktoré mu garantuje Ústava SR čl. 46 ods. 3! (...)

Sťažovateľ ďalej opisuje priebeh ďalších konaní, ktorých je účastníkom a namieta, že postupom Okresného súdu v Žiline (ďalej len „okresný súd“) a krajského súdu je „jasne porušované právo garantované Ústavou SR podľa čl. 46 - právo na súdnu ochranu...“ a tiež „je porušovaný čl. 48 ods. 2 Ústavy SR bez potreby toto ďalej dokazovať.

Tým, že sudcovia OS Žilina a KS Žilina spolupracovali na marení základných práv sťažovateľa a marili právo na náhradu škody od škodcov - nevydaním exekučného titulu a nečinnosťou sťažovateľa brutálnym spôsobom DISKRIMINOVANÝ! (...) Súdmi sú chránené osoby, ktoré sťažovateľovi spôsobili škodu, tým že podvádzali, alebo tým, že spáchali trestný čin. Ale kriminálnici neboli potrestaní dodnes. Trestaný je iba sťažovateľ porušovaním jeho práv podľa čl. 12 ods. 4 a čl. 14 Ústavy SR“.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... Krajský súd v Žiline a Najvyšší súd Slovenskej republiky porušujú základné práva a slobody MUDr. D. B. podľa čl. 12 ods. 4, čl. 14, čl. 46 ods. 2, čl. 47, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky;

podľa čl. 6 - pravo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prieťahov, čl. 13 -

právo na účinný opravný prostriedok, čl. 14 - zákaz diskriminácie podľa medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11, ktorým je Slovenská republika viazaná.

... Krajský súd v Žiline a Najvyšší súd Slovenskej republiky sú povinný zaplatiť MUDr. D. B. zadosťučinenie každý vo výške 500.000.- Sk do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

... Ústavný súd zrušuje uznesenia 17 NcCb/61/05 Krajského súdu v Žiline zo dňa 03. 10. 2005, uznesenie 17 NcCb/31/2006-261 Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 11. 2006 a uznesenie 6 Obo/1/2007 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 01. 2007, doručeného dňa 23. 03. 2007, vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

... Trovy konania zaplatí Krajský súd v Žiline do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 tohto zákona návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 10. mája 2007, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 14, čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupmi a uzneseniami krajského súdu sp. zn. 17 NcCb/61/05 z 3. októbra 2005 (neskôr vedené pod sp. zn. 17 NcCb/31/05) a najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 1/07 z 30. januára 2007, obsahuje hrubo urážlivé, neprimerané a dehonestujúce výroky na adresu sudcov a pracovníkov okresného súdu v namietanej i súvisiacich veciach. Obsahom sťažnosti sťažovateľa sú aj jeho neslušné, ba až agresívne vyjadrenia na adresu niektorých sudcov ústavného súdu, ktoré sťažovateľ nazval „*námietkou zaujatosti*“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že: „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004, III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 26/07 konštatoval: „Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom

chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.“

Ústavný súd zastáva názor, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti, obsahom ktorých je okrem iného hodnotenie rozhodovacej činnosti sudcov ústavného súdu „... *pre ich brutalitu a odbíjanie opodstatnených sťažností (...)*“, ako aj „*mafianskeho prepojenia súdov a organizovanej zločineckej súčinnosti Okresného súdu v Žiline, s Krajským súdom v Žiline a s Najvyšším súdom Slovenskej republiky (...)*“, prekročil hranicu normálnej kritiky. Jeho výroky preto nemožno považovať za prejav, ktorý by bol v súlade s uvedenými základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku upravujúcimi princíp zachovávanía úcty k právam iných a smerujúcimi k dodržiavaniu požiadavky, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu (obdobne napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Ústavný súd pripomína, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania vedeného ústavným súdom je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Preskúmaním obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že v danom prípade nejde o úspešné uplatňovanie nároku sťažovateľa na ochranu ústavnosti, pretože postupy a uznesenia krajského súdu sp. zn. 17 NcCb/61/05 z 3. októbra 2005 (neskôr konanie vedené pod sp. zn. 17 NcCb/31/05) a najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 1/07 z 30. januára 2007 nesignalizujú predpoklad možného namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 14, čl. 46 ods. 1, 2 a 3, čl. 47 ústavy a práv podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti. Toto tvrdenie vychádza zo zistenia, že krajský súd v konečnom dôsledku neodmietol poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam, o jeho návrhu koná, a nie je zrejmé, aby akýmkoľvek spôsobom znevýhodnil sťažovateľa oproti inému účastníkovi konania, či znemožnil mu využiť opravné, resp. iné právne prostriedky na ochranu jeho práv v rámci opravného systému.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru postupom krajského súdu ústavný súd uvádza, že s prihliadnutím na charakter súdneho sporu, okolnosti daného prípadu, dĺžku konania (od 31. augusta 2005, keď sťažovateľ podal krajskému súdu „*Návrh o náhradu škody spôsobenej chybným konaním orgánu štátu pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z.*“) a úkony tohto súdu, ktoré ústavný súd zistil z obsahu predloženého súdneho spisu (4. júna 2006), nemožno dosiaľ postup krajského súdu (i najvyššieho súdu) hodnotiť ako taký, ktorý by znamenal porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. III. ÚS 59/05, II. ÚS 238/06, III. ÚS 26/07).

Vzhľadom na to, že v danom prípade ústavný súd vyhodnotil obsah sťažnosti sťažovateľa ako hrubo neslušný a urážlivý, sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, lebo záujmy ochrany ústavnosti nevyžadovali iný postup (obdobne III. ÚS 93/07).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júna 2007